

ת"פ 10469/04/19 - מדינת ישראל נגד תום צ'חידזה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 10469-04-19 מדינת ישראל נ' צ'חידזה(עציר)
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין:

המאשימה

נגד

הנאשם

מדינת ישראל

תום צ'חידזה (עציר)
באמצעות בא כוחו עוה"ד רומן
קלוגרמן מטעם הסניגוריה הציבורית

הכרעת דין

כתב האישום:

בתאריך 27.03.2019 בסמוך לשעה 22:37, ברחוב בן יהודה 28, בחיפה, נתפס הנאשם כשהוא מחזיק ברשותו, בכיס מכנסיו השמאלי - הקדמי, בתוך קופסא שחורה, באריזה מפלסטיק, המכילה סם מסוכן מסוג הרואין המחולק לשבע אריזות מפלסטיק במשקל נטו מחושב $(-0.174 + 6.6535)$ גרם נטו.

כמו כן, במעמד זה נמצא כי הנאשם מחזיק בשני טלפונים סלולריים מסוג "NOKIA".

המאשימה מייחסת לנאשם אפוא עבירה של החזקת סם מסוכן מסוג הרואין, שלא לצריכתו העצמית מבלי שיש לו היתר ו/או רישיון מאת המנהל - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973.

תשובת הנאשם לכתב האישום:

הנאשם, באמצעות בא כוחו, הודה בכל עובדות כתב האישום, אך טוען כי הסם הוחזק לצורך שימוש עצמי בלבד.

לגבי החזקת הטלפונים הסלולריים, נטען כי מדובר במכשירים השייכים לנאשם.

לאור זאת, טען הסניגור, כי הוא מסכים להגשת כל חומר הראיות שברשות התביעה, כך שהמשפט יחל משמיעת פרשת ההגנה, הנאשם יעיד ויספר על התמכרותו לסמים, מקורות המימון לרכישת הסם, ויסביר מדוע מדובר בסמים לשימוש העצמי בלבד.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בחומר הראיות, ושמעתי ובחנתי את עדות הנאשם, הגעתי לכלל מסקנה כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר, את עובדות כתב האישום, והנאשם לא הצליח לסתור את החזקה הקבועה בדין, הקובעת כי הנאשם החזיק בסמים שנתפסו, שלא לצריכתו העצמית.

להלן נימוקיי לכך.

תשתית נורמטיבית:

לנאשם מיוחסת עבירה של החזקת סם, שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים.

כאמור, הנאשם מודה שהחזיק בסמים מושא כתב האישום, אך טוען, כי החזיקם, לצריכתו העצמית.

סעיף 31 (3) לפקודת הסמים המסוכנים, קובע חזקות שונות לצורך הפקודה, ולענייננו, קובע סעיף 31 (3) כדלקמן:

"מי שהחזיק סם מסוג המפורט בתוספת השנייה, בכמות העולה על הכמות המפורטת בצידו - חזקה שהחזיק בסם שלא לצורך צריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור".

הואיל ומדובר בסם מסוג הרואין, הכמות המפורטת, בתוספת השנייה, לפקודת הסמים המסוכנים, שמעבר אליה, תחשב החזקת הסם האמור, שלא לצריכה עצמית, היא 0.3 גרם.

על פי הפסיקה, סתירת החזקה היא במאזן ההסתברויות. הנאשם לא נדרש לסתור את החזקה, מעבר לכל ספק סביר.

השיקולים הנבחנים לצורך סתירת החזקה הם, בין היתר, כמות הסם אל מול תדירות השימוש, עלות הסם, אל מול מקורות המימון, ויכולתו הכלכלית של הנאשם לממן את רכישת הסם התדירה. כמו כן, נבחן האופן בו הוחזק הסם ע"י הנאשם, היינו, האם נתפס במקשה אחת, האם היה מחולק למנות, אופן אריזתו וכיוצא באלה אינדיקציות שבכוחן ללמד על טיב ההחזקה (ע"פ 5937/94 דוד שאבי נ' מדינת ישראל (1995)).

מהכלליים לענייננו.

תפיסת הנאשם עם הסם עליו -

הנאשם נתפס כשהסם על גופו ע"י שוטרי סיור שערכו דוח הפעולה (ת/2).

לפי דוח הפעולה, במסגרת סיור שגרתי שערכו השוטרים אלול אברהם ודהן ליאור, התקבלה ידיעה מודיעינית, שברח' בן יהודה 28 בחיפה, יש בחור ליד המכולת, חובש כובע לראשו, בשם תום צ'חיזדה (הנאשם), אשר מחזיק סמים.

השוטרים הגיעו למקום וביצעו סריקה רגלית. הם הבחינו בבחור עומד עם כובע. אחד השוטרים זיהה אותו עקב היכרות

מהעבודה המשטרית השוטפת, ורץ לכיוונו, על מנת שלא יברח, ולא יזרוק את הסמים, תוך שהוא צועק לו "משטרה".

בתגובה, אותו בחור (הנאשם), החל בריצה, וניסה להימלט, אך השוטר תפס אותו, ושני השוטרים השתלטו עליו ואזקו אותו. בתגובה, אמר להם הנאשם: **"סליחה, סליחה, יש לי חומר בבקשה סליחה"** וכן אמר: **"יא שרמוטות תחזירו לי את החומר אני צריך כסף"**.

השוטר הבהיר לו, כי כל מה שהוא יגיד יכול לשמש כראיה נגדו בבית המשפט, והוא זכאי לשמור על זכות השתיקה. בוצע עליו חיפוש, ונתפס חומר החשוד כסם, וכן שני טלפונים ניידים. השוטרים מציינים כי החומר החשוד כסם, היה בתוך קופסה שחורה יחד עם מצית.

בתחנת המשטרה הוציא את הסם, שקל אותו במשקל, אשר הראה משקל של 9 וחצי גרם ברוטו. הוא הכניס את הסם לתוך שקית סמים ממוספרת, סגר אותה וסימן אותה כמוצג.

לאחר מכן, תפס את הטלפונים הניידים ואת הקופסה השחורה שבה היו הסמים, וכן את המצית, והכניס אף אותם לתוך שקית סמים ממוספרת, וסימן אותה כמוצג נוסף.

חוות דעת בנוגע לסם -

בתיק חוו"ד המאמת את העובדה כי הסם שנתפס על גופו של הנאשם הוא הירואין (ת/10).

כאמור, הסניגור לא חלק על כך שמדובר בסם מסוג הירואין, ובמשקלו הנקוב בכתב האישום.

ואכן, בחומר הראיות, מצויה חוו"ד, המלמדת, כי הסם שנתפס על הנאשם, כשהוא בתוך נייר אלומיניום, ושקית מפלסטיק סגורה בקשר, הכיל 7 אריזות נפרדות, דומות, סגורות בחום, המכילות אבקה, שנדגמה, וזוהתה כסם מסוג הירואין, במשקל נטו של - 6.6535 גרם, כנקוב בכתב האישום.

לפיכך, לאור האמור בתוספת השנייה לפקודת הסמים המסוכנים, ובשים לב לסוג הסם בו החזיק הנאשם, יוצא שהנאשם החזיק בכמות שהיא פי - 22.17 מעבר לצריכה העצמית.

חקירתו הראשונה של הנאשם במשטרה -

הנאשם נחקר ומסר גרסה (ת/11).

הוא וויתר על זכותו להיוועץ בעו"ד, וטען שהוא צרכן סמים וקנה סם מסוג הירואין, כ-40 דקות לפני שהשוטרים תפסו אותו, ליד בנק "דיסקונט", סמוך למוזיאון. הוא שילם עליו 400 ₪. הסם שרכש היה מחולק ל-7 אריזות, ואריזה נוספת, אחת, עטופה בנייר כסף "לטעימה", כלשונו.

כאשר הוצג בפניו הסם שנתפס, הוא אישר, כי אכן זהו הסם שהיה ברשותו. הוא חזר וטען שכל המנות שהוצגו בפניו, שייכות לו ונועדו לשימוש.

אשר לתדירות השימוש בסם, הוא טען שהשתחרר ביום 8/3/19 מבית הסוהר, ומגיל 16 הוא עושה שימוש בסמים, לא עובד, חי מקצבת נכות ומתגורר בשכירות.

כאשר נשאל לגבי הכמות הגדולה של הסם שנתפסה עליו, טען כי הוא משתמש בכל הכמות, בתדירות של גרם בכל פעם, הוא מחלק את הסם ל-"שלוש ארבע פסים ומסניף".

לדבריו, הוא צורך ביום, גרם או שתיים, ובתדירות יומיומית.

אשר למקורות המימון, אמר הנאשם, שהוא מקבל קצבת נכות בסך של 3,150 ₪, ואימא שלו עוזרת לו כלכלית.

אשר לפלאפונים שנתפסו ברשותו, טען שאחד מהם שלו, ואחד שייך לחבר שלו בשם רומן, אשר שכח אותו אצלו.

עדותו של רומן במשטרה -

רומן מסר הודעה מפורטת בה התייחס לטל' הנייד שלכאורה היה שלו וכן להרגלי צריכת הסם של הנאשם (ת/13).

רומן מסר שהוא חבר של הנאשם, הם ישבו יחד עצורים.

אשר להרגלי צריכת הסם של הנאשם, טען רומן שהוא לא יודע, ואמר שאולי הנאשם משתמש בחשיש, או בכדורים, הוא גם לא יודע לומר אם הנאשם סוחר סמים.

רומן אישר שהוא היה בדירה של הנאשם ביום מעצרו, הוא המתין לו שם.

לגבי טענת הנאשם, כאילו הטל' הנייד שנתפס שייך לו, נשאל רומן לגביו והאם נתן אותו לנאשם. רומן השיב: "בקושי לי יש, לא נתתי, מי ייתן לי?" (שם, בשורה 83).

עדות חברתו של הנאשם במשטרה -

חברתו של הנאשם מסרה הודעה מפורטת (ת/15).

היא אישרה שהיא מתגוררת יחד עם הנאשם מאז הוא השתחרר מהכלא (8/3/19).

לדבריה, הם מכירים מעל 10 שנים, ובחודשיים האחרונים התהדק הקשר והם בני זוג.

עוד טענה, כי הנאשם משתמש בסמים, כאשר לדבריה, הוא עושה שימוש רק "בירוק ובחשיש", אבל היא לא יודעת בוודאות, למרות שהיא חיה איתו. לדבריה, הוא סיפר לה, שהוא נוגע לפעמים בחשיש, ועוד ציינה שיש להם "באנג" בבית.

לגבי הכנסותיו של הנאשם, היא טענה, שהוא משתכר מקצבת ביטוח לאומי ויש לו - 3,900 ₪ בחודש למיטב ידיעתה. היא ציינה, כי אין לו הכנסה נוספת מעבר לכך, "רק ביטוח לאומי" (שם, בשורה 18).

עוד מסרה, שרומן הוא חבר טוב של הנאשם, וגם הוא השתחרר לא מזמן מהכלא, אך שללה שימוש משותף שלהם בסמים.

היא שללה טענה שהנאשם מוכר סמים, או משתמש בעצמו בהירואין.

לגבי הטלפונים הניידים, טענה שלנאשם יש טלפון נייד חדש אחד, אך לא זכרה את מספר הטלפון שלו.

אשר למועד בו נתפס ונעצר הנאשם, טענה, כי הנאשם יצא מהבית בשעה 22:00, לאסוף את הכסף המגיע לה מעבודתה בפאב בו היא עובדת, מאחר והיא לא הרגישה טוב. היא ביקשה ממנו ללכת להביא לה סיגריות וקפה, ולחזור הביתה, וכשראתה שהוא לא חוזר, היא יצאה לחפש אותו ולא מצאה, ובעל הבית שלה אמר לה שהוא בכלל לא הגיע לפאב.

חקירתו השנייה של הנאשם במשטרה -

הנאשם נחקר שוב במשטרה (ת/12), לאחר שחברתו וחברו רומן נחקרו.

כאשר עומת עם טענתה של חברתו, שטענה שהוא משתמש רק ב"ירוק ובחשיש ולא בהירואין", טען הנאשם: "...רק עכשיו חזרתי להשתמש בהירואין לא לפני הרבה זמן" (שם, שורה 19).

כאשר שאל אותו החוקר מדוע היו נרקומנים אצלו, כשהשוטרים ביצעו חיפוש בדירה, טען שכנראה שחברתו הכניסה אותם לדירה, והוא לא מכיר אותם ולא יודע מהם.

כאשר נשאל, אם כך, באם יש לחברתו מפתח לדירה, השיב בשלילה, וטען שביום שיצא ונעצר על ידי השוטרים, נעל אותה בבית.

אשר לסמים ועלותם, הוטח בפניו שנית, כי הוא טען שהסמים עלו לו - 400 ₪, אבל לפי הכמות הם אמורים לעלות יותר. הנאשם אישר, ואמר שהוא חייב עוד - 300 ₪.

אשר למקורות הכספיים לרכישתם, טען כי השתחרר מבית סוהר וקיבל כסף.

כאשר עומת עם הכמות שהוא טוען שהוא צורך (גרם ליום), והובהר לו כי לפי טענתו הוא משלם 1,400 ₪ שכירות, וזקוק לעוד 1,500 ₪ עבור הסמים, והוא נשאל מאיפה הוא מצליח לגייס את הכסף למחיה ולצריכת הסמים, טען שאימא שלו עוזרת לו.

עדות הנאשם בבית המשפט -

עדות הנאשם בבית המשפט, לא הוסיפה בהירות וסבירות לטענותיו.

בחקירתו הראשית, חזר וטען, כי הוא רכש את הסמים בסמוך לפני שנתפס. תחילה טען שזה היה כ-40 דקות, חצי שעה, לפני מעצרו, ובהמשך טען שמדובר היה בשעתיים שלוש לפני שנעצר. הוא מסר שהיה תחת השפעת הסם, ולא היה

מודע למצב שלו, אבל הוסיף רכש אותם בידיעה שהוא מתכוון למכורם:

"...אולי קניתי את הסמים בידיעה שאני הולך למכור אותם, אבל לא מכרתי שום דבר. אני השתמשתי לבד, אני רציתי לשים סוף למצב שלי, לא לפה ולא לשם. הייתה לי מחשבה לפגוע בעצמי. אני קניתי אצל הסוחר את הסמים האלו, כאילו בידיעה, שאני קונה אותם, למטרת מכירה, אבל תכלס אני רציתי להשתמש עם עצמי, המוכר מכר לי בידיעה שאני הולך למכור את הסמים, מול הסוחר ככה הצגתי לו את הדברים, הייתה לי מטרה לפגוע בעצמי, הוא לא היה נותן לי כמות כזו, בלי שאני מציג לו מצב של כאילו אני הולך למכור את זה" (עמ' 15, שורות 21-29).

כאשר טען בפניו פרקליטו בחקירתו הראשית, שהוא יצא מהבית עם הסמים, ונשאל מדוע הוא לא השאיר אותם בבית, טען הנאשם, שרצה ללכת לבדוק אם הסם טוב, הוא לא מבין בכלל בהירואין, הוא מעשן חשיש כל הזמן, ולכן, ניגש לחבר לבדוק אם הסם טוב, ואז נעצר (עמ' 16, שורות 1-3).

אשר להכנסותיו, הבהיר בחקירה הראשית, כי הוא מתקיים מקצבת נכות, מקבל - 3,200 ₪, ועוד 786 ₪ סיוע בשכר דירה, מתוך זה הוא משלם - 1,600 ₪ שכירות ומחיה (עמ' 16, שורות 13-16).

לטענתו, מנת סם עולה - 50 שקלים, והוא נעזר באימא שלו. עוד הוא טען, כי משכן שרשרת זהב בחנות משכון.

בהקשר זה, יצוין כי הקבלה הונפקה על שם אמו של הנאשם, אשר לא הובאה על ידו לעדות להוכחת אמיתות דבריו, וכן לא הובאה לעדות מנפיק קבלת המשכון.

בהמשך, כאשר נחקר בחקירה נגדית, אישר שוב שקנה את הסמים בידיעה שהוא הולך למכור אותם (עמ' 18, שורות 18 ו-19).

כאשר נשאל אם הוא סחר בסם שנתפס, טען שבעבר סחר בסמים, אבל כיום הוא לא סוחר בסמים, רק השתמש בהם לצריכה עצמית.

הנאשם לא הצליח להביא ראיות ממשיות בדבר הכנסות נוספות, כספים שקיבל עם שחרורו מהכלא או כספים שקיבל מאימו או ממשכון שרשרת הזהב שלטענתו מושכנה לטובת משיכת מזומנים עבורו.

ממצאי מהימנות ועובדה:

כאמור, הנטל המוטל על הנאשם הוא לסתור את "חזקת הסחר" הקבועה בסעיף 31 (3) לפקודת הסמים, ולהראות כי הסם שנתפס, שימש אותו לצריכה עצמית.

עדותו של הנאשם לא נמצאה מהימנה, וזאת בלשון המעטה.

ההתרשמות מעדותו היתה עגומה. הנאשם ניסה במניפולציות שונות, להתאים את גרסתו לעובדות, כך שיתאימו לטענותיו.

גרסתו היתה פעמים חמקמקה ופעמים סתרה חזיתית טענות אחרות שטען, וכאשר נקלע "לפינה" הבין זאת, והחל

לגלוש ולספר דברים אודות פטנטים וסימני מסחר שיצר, בניסיון ליצור תשתית להכנסות, למרות שלא היה לכך בדל ראיה.

בגרסתו נפלו סתירות ופירויות לרוב, שסתרו את גרסאות מקורביו (חברתו וחברו רומן), הן ביחס לסוג הסם שצר, לתדירות הצריכה, למקורות הכנסותיו.

יתרה מזאת, כבר בחקירתו הראשית, הבהיר, כי הוא פנה לסוחר הסמים, וקנה ממנו סם באופן שאמר לו שמדובר בסם שנרכש לצורך מכירה, ולא לשימוש עצמי. בחקירה הנגדית, חזר ואישר הנאשם דברים אלו בלשון שאינה משתמעת לשני פנים. למרות זאת, בהמשך טען, שרכש את הסם לשימוש עצמי.

כאשר נעצר על ידי השוטרים ברחוב, כעס ואמר להם: "**תחזירו לי את החומר אני צריך כסף**" (ת/2). משמע, הסם שנתפס עליו שימש למכירה ולהכנסותיו.

על פי גרסתו, רכש את הסם, היה בביתו ויצא שוב, כשהסם בכיסיו. אם אכן כך הדבר, הדעת נותנת, כי הנאשם היה משאיר לפחות חלק מהסם בביתו, לשימוש, ולא "סתובב" עם הסם ברחוב, בוודאי לא כשהוא מחולק למנות.

אשר לתדירות צריכת הסם, טען שהוא משתמש בגרם הירואין ביום, מדובר בכמות גבוהה למדי, אשר אינה עולה בקנה אחד עם גרסת חברתו, אשר לפי דבריו ודבריה, חיה עמו ומכירה אותו שנים רבות. היא טענה, כי לכל היותר, הוא עושה שימוש "בחשיש ובירוק" ולא ידוע לה על שימוש בהירואין. יצוין, כי גם חברו הטוב רומן המכיר אותו זמן ניכר לא אישר צריכת הירואין.

אשר למקורות מימון הסם, הנאשם טען, כי הוא משתכר סך כולל של - 3900 ₪ המורכבים מ-3,200 ₪ קצבת ביטוח לאומי, ועוד - 700 ₪ סיוע של משרד השיכון. הוצאותיו הן - 1,400 ₪ שכירות, הוצאות אחזקת הבית, והוצאות כלכלה.

טען כי אימו עוזרת לו כלכלית, ואף מישכנה שרשרת זהב לטובת זה, אך לא טרח להביאה לעדות, לאמת זאת, לא הביא כל ראיה התומכת בהכנסותיו השוטפות, כאשר, בהקשר זה, אציין, כי חברתו לחיים הבהירה כי הכנסותיו הן "רק מהביטוח הלאומי".

עוד טען, כי את הסם רכש בעלות של - 400 ₪ כשהוא חייב לדבריו עוד - 300 ₪. דא עקא, כי הסם נתפס כשהוא מחולק ל- 7 מנות, ולפי דברי הנאשם, עלותו היא 700 ₪ (שילם 400 ₪ וחייב עליו עוד 300 ₪), כך שכל מנה לא עולה 50 ₪ כפי שטען, אלא 100 ₪. הנאשם מיזער את העלות על מנת ש"החשבון" יתאים וישרת את טענותיו.

יצוין, כי לפי דבריו, הוא צורך גרם הירואין ביום, שעלותו 50 ₪, ולכן לפי הנטען הוא זקוק לפחות ל-1,500 ₪ לחודש, רק לצריכת סם. הדבר לא מתיישב עם הכנסותיו ויתר הראיות.

כאמור, גרסתו הכוללת אינה מסתברת, הפכפכה, רצופה פירויות ותמיהות, ואינה מתיישבת עם יתר הראיות בתיק.

התמונה הראייתית המצטיירת היא, שהנאשם החזיק בסם מסוג הירואין, על גופו, בטבורה של עיר, כשהוא מחולק לשבע מנות, ואריזה נוספת פתוחה, שלא לצריכה עצמית (ולכן היה מחולק למנות).

לא שוכנעתי באמת המידה הקבועה בדיון של מאזן הסתברויות, כי יש אמת בתדירות השימוש הנטענת, ואף לא ביכולתו

הכלכלית של הנאשם לממן את הסם ממקורותיו, מבלי שימכור סם.

סוף דבר:

בנסיבות מצטברות אלה, לא סתר הנאשם את החזקה הקבועה בחוק, ועל כן אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ט, 30 יוני 2019, במעמד הצדדים